

XX Sobota okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (Mt 23,1-12): Wówczas przemówił Jezus do uczniów i do swych uczniów tymi słowami: «Na katedrze Mojżesza zasiedli uczeni w Piśmie i faryzeusze. Czyście wiacie i zachowujcie wszystko, co wam polecam, lecz uczynków ich nie naładujcie. Mówię bowiem, ale sami nie czynicie. Wiacie ciary wielkie i nie do uniesienia i kładę je ludziom na ramiona, lecz sami palcem ruszyć ich nie chce. Wszystkie swe uczynki spełniajcie w tym celu, żeby się ludziom pokazać. Rozszerzajcie swoje filakterie i wydajcie frędzle u paszczów. Lubię zaszczytne miejsca na ucztach i pierwsze krzesła w synagogach. Chcę, by ich pozdrawiano na rynkach i żeby ludzie nazywali ich Rabbi.

Oto wy nie pozwalajcie nazywać się Rabbi, albowiem jeden jest wasz Nauczyciel, a wy wszyscy braćmi jesteście. Nikogo też na ziemi nie nazywajcie waszym ojcem; jeden bowiem jest Ojciec wasz, Ten w niebie. Nie chcecie równie, żeby was nazywano mistrzami, bo jeden jest tylko wasz Mistrz, Chrystus. Największy z was niech będzie waszym sługą. Kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się poniża, będzie wywyższony.

«Kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się poniża, będzie wywyższony»

Rev. D. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, Jezus Chrystus znowu kieruje ku nam wezwanie do pokory, zaproszenie do tego, by zajęły nasze wagi ciwne miejsce: «Oto wy nie pozwalajcie nazywać się Rabbi (...); nikogo też na ziemi nie nazywajcie waszym ojcem (...); nie chcecie równie, żeby was nazywano mistrzami» (Mt 23,8-10). Zanim bowiem posiadziemy te wszystkie tytuły, starajmy się o to, by należycie podziękować Bogu za to, co mamy i

co od Niego otrzymaliśmy.

Więty Paweł mówi: «Cóż masz, czego byś nie otrzymał? A jeśli otrzymał, to czemu się chełpisz, tak jakbyś nie otrzymał?» (1 Kor 4,7). Dlatego też, gdy mamy wiadomości, że postąpiliśmy w jakiejś sprawie w sposób niewłaściwy, powinniśmy powtórzyć: «Sądzi się, że jesteśmy wyjątkowo; wykonaliśmy to, co powinniśmy wykonać» (1 Kor 17,10).

Wszyscy wspólnie cierpimy na godność porażenia amnezji: jesteśmy i zachowujemy się jakbyśmy to my sami byli autorami życia i stwórcami świata. Warto zwrócić uwagę, że Artystoteles, który w swojej teologii naturalnej nie uznawał koncepcji “stworzenia” (pojęcie znane w tamtych czasach tylko dzięki Objawieniu), miał wiadomości, że całe świat zależy od Boskości (“pierwsza przyczyna”). Jan Paweł II wzywa nas do zachowywania w pamięci dżugu, który zaciągaliśmy u naszego Boga: «Trzeba bowiem, aby człowiek oddawał Stwórcy cześć z wdzięczności i uwielbieniem za wszystko, co od Niego otrzymał. Człowiek nie może stracić poczucia tego dżugu, który tylko on jeden spośród ziemskich istot może rozpoznać i spłacać jako stworzenie uczynione na obraz i podobieństwo Boga»

Poza tym, myślic o życiu nadprzyrodzonym, nasza współpraca – On nic nie zrobi bez naszego pozwolenia i bez naszego wysiłku – polega na tym, by nie hamować działania Ducha Świętego. Musimy pozwolić, by to Pan działał, bo przecież jesteśmy sami nie “wyprodukujemy” lecz to Bóg ją daje, ponieważ to on jest Nauczycielem, Ojcem i Przewodnikiem. W każdym razie, jeśli wierzymy i mamy coś do zaoferowania, podzielmy się z tym z innymi: «Największy z was niech będzie waszym sługą» (Mt 23,11)

Myśli na dzisiejszą Ewangelię

•

«Czy jest coś bardziej smutnego niż mistrz, dla którego jedynym sposobem ocalenia swoich uczniów jest mówienie, żeby nie zważali na sposób życia tego, którym do nich mówi? Uwierzyć bowiem bardziej naszym dziełom niż jakiegokolwiek mowie» (Więty Jan Chryzostom)

•

«Prawdziwa oryginalność Nowego Testamentu nie polega na nowych ideach, lecz na samej postaci Chrystusa, który daje ciało i krew tym samym pojęciom: to nieszychany realizm»
(Benedykt XVI)

•

«Jezus przez swoje poddanie się Maryi i Józefowi, a także przez swój pokorną pracę w ciągu długich lat w Nazarecie, daje nam przykład wierności w codziennym życiu rodziny i w pracy.»
(Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 564)